

KITÖRÉS A PUSZTASÁGBÓL

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. október 18.

Szeretettel köszöntelek benneteket! Jó újra itt állni előttetek, ez egy nagyon nagy tisztesség nekem. Megtisztelő, hogy itt lehetek, hogy szólhatom felétek Isten Igéjét, és higgyétek el, hogy tudom, és érzem ennek a felelősségét is! Minden egyes alkalommal, amikor ideállok, a szívem vágya mindig az, hogy a Szellem által tudjak szólni felétek. Ne azt szóljam, amit én gondolok, vagy ami az én véleményem, hanem azt, amit Isten Igéje tanít. Mert mindig is az volt a szívem vágya, és tudom, hogy az elhívásomnak a része az, hogy úgy prédikáljak, hogy akik hallgatják, amit mondok, azoknak épülésére legyen, és hogy növekedésük legyen. Mindig is az volt a vágyam, hogy a keresztények, akik felé szolgálok, felnövekedjenek, éretté váljanak. Ne a test, ne a lélek irányítsa őket, ne az érzékek legyenek azok, amik dominálnak az életükben, hanem valóban Isten Szellemét meghallva, helyes, bölcs döntéseket hozva, megismerve, időzítéseit, kijelentéseit, valóban a Szellem által éljük az életüket. Mert mindannyiunk számára ez hoz igazán fejlődést, növekedést a hétköznapijainkban, ha éretté válunk.

Nagyon sok problémával szembesül az ember a mindennapokban. Családban, munkahelyen, a diák az iskolában, a tanár is az iskolában, a szülő a gyermeknevelésben, a pásztor a gyülekezetben, a szolgáló a szolgálatban, a segítő a segítőszolgálatban – folyamatos nyomások és állandó támadások érik az ember életét, különböző irányokból. Akkor tudunk szilárdan megállni a Kősziklán, ha halljuk azt, amit Isten mond nekünk, és azt megcselekedjük. Ezt mondta Jézus, hogy ha hallod tőlem e beszédeket, amit én mondok, és megcselekszed azokat, akkor leszel az az ember, akit semmilyen nehézség, semmilyen probléma, semmilyen körülmény, semmilyen külső vihartámadás, árvíz, szelek nem fognak összeroppantani, és nem fognak az útról eltántorítani.

A sátánnak van egy határozott, konkrét célja. Egyik legjellemzőbb, legfontosabb munkája az, hogy téged arról a földről, ahova Isten elplántált, kivegyen, kiemeljen, mégpedig azért, hogy az elhívásodat, a szolgálatodat ne tudd bevégezni. De te, aki úgy gondolsz, hogy picit érett vagy, aki idejársz évek óta már, tudod azt, hogy van egy elhívásod? Van egy küldetésed, van egy feladatod. Talán hallottad Isten ígését ezzel kapcsolatban, vagy hallottad valaha is azt, hogy Isten mit tervez veled, megláttad ezt az Igében, bibliaolvasás közben. Vagy meghallottad Őtőle a személyes elhívásodat, hogy mit tervezett Ő veled az jövőben, hova szeretne téged elvinni, hogy hogyan szeretne téged látni majd, akkor mondom neked, hogy mielőtt odaérnél, mielőtt abba belehelyezne, mielőtt képes lennél betölteni az elhívásodat, előtte lesz egy kiképzőpálya! Lesz egy olyan útvonal, amin Isten keresztül akar téged vinni azért, hogy azon a helyen majd képes legyél szilárdan megállni.

Erről beszéltem a múlt héten is, hogy vannak nehéz helyzetek. Vannak problémák és fájdalmak, ezt maga Jézus jelentette ki. Ő mondta ezt, hogy békességetek legyen. Én veletek vagyok, de e világon nyomorúságok lesz. De bízzatok, én legyőztem a világot! Van itt egy kettősség. Békességem lesz – nyomorúságom lesz. Hogyan tudok én megállni ebben? Úgy, hogy Őrá figyelsz, és megérted azt, hogy Ő hogyan munkálkodik a te érdekedben. Meglátod, hogy Ő sokszor nem azt adja neked, amire vágyakozol, hanem azt, amire szükséged van. Elmondom még egyszer. Nem azt adja neked Isten nagyon sok alkalommal, amire vágyakozol, amit kívánsz, amit szeretnél, hanem azt, amire szükséged van. Nem érted, miről beszélek? Hadd hozzak egy példát. Amikor leültök ebédelni, és a gyermeked kívánja a gumicukorkát mogyorós csokoládéval, arra vágyakozik, hogy azt egye, akkor te azt adod neki? Iskolába úgy indítod el, hogy energiáit, és délben is azt adsz neki, ugye? Amikor vacsorára hazajön, akkor meg chipset, meg pattogatott kukoricát adsz neki vacsorára? Mert azt kívánja, és azt szeretné.

Igy vagyunk mi is sokszor, hogy olyan dolgokat szeretnénk, amire nincsen szükségünk. De Isten azt adja nekünk, amire szükségünk van. Sokszor olyan dolgokat kívánunk, olyan

dolgokra vágyakozunk, amik a testnek és a léleknek a kielégítésére szolgálnak. Isten szeretné azt, hogy olyan dolgokra vágyakozzál, olyan dolgokra legyen kifinomulva az érzékelésed, amit Ő akar neked adni. Vágyakozol nagyobb fizetésre. Vágyakozol hirtelen nagy jövedelemre, és vállalkozásra, és szeretnéd azt, hogy legyen hűsz olyan barátod, aki a legközelebbi barátod. Szükséged van erre? Jézusnak sem volt legközelebbi barátja, csak három fő. Aztán volt a tizenkettő, majd a hetven. Szüksége volt Jézusnak óriási nagy vagyorra? Nem. Mégis minden szüksége be volt töltve, és adakozni, támogatni tudta a többieket. Mi az, amire neked szükséged van? Meglátod-e azt, hogy szükséged van arra, hogy időt töltsél vele? Látod-e azt, hogy szükséged van arra, hogy az Ő közeli jelenlétében időt töltsél el? Ő azt szeretné, hogy felismerd, hogy szükséged van olyan dolgokra, amikre esetleg most nem vágyakozol. Szükséged van arra, hogy közeli kapcsolatba kerülj Vele. Szükséged van arra, hogy alázatos és önfeláldozó legyél. Szükséged van arra, hogy imában eltöltsél időt, akkor is, amikor nem erre vágyakozol.

Te arra vágyakozol, hogy minden olyan könnyedén, olyan olajozottan menjen. Ez egyébként is egy jogos kívánság, és Isten ezt megadja neked, csak előtte van valami, ami ezt megelőzi. Amire nem nagyon szoktunk vágyakozni. Ő azt szeretné, hogy felismerd azt, hogy neked szükséged van arra, hogy hűséges legyél. Ő azt akarja, hogy felismerd, hogy szükséged van arra, hogy becsületes legyél. Hogy tisztességes legyél. Hogy szavahihető legyél. Hogy ne köpönyegforgató legyél, aki egyszer így beszél, egyszer úgy, és éppen abba az irányba fordul, amely irányba a napraforgó, ahol szépen süt a nap. Isten azt akarja, hogy szilárd legyél. Egy igazi gerinces jellem, akiben Ő megbízhat! Bizony! Szükséged van-e arra, hogy kialakuljon benned egy istenfélelem, és egy engedelmes hozzáállás, egy engedelmes szív, és egy bizalom? Szükséged van erre? Vágyakozol erre? Tudod, az emberek nem erre szoktak vágyakozni. Inkább arra vágyakoznak, hogy minden az ölükbe hulljon, kész ajándékként, és ne kelljen nekik semmilyen erőfeszítést tenniük. De tudod, ahhoz, hogy ez kialakuljon benned, hogy te ezekkel a jellemvonásokkal be tudd tölteni azt a helyet, ahova Ő akar téged elvinni, ahhoz végig kell járnod egy olyan utat, ami a test és a lélek számára egy szenvedés. Talán erről nem hallottál még így, vagy furcsa a számodra, hogy Isten azt akarja, hogy szenvedjek? Dehogyan akarja, hogy szenvedjél! Ő azt akarja, hogy életed legyen, és hogy bővölködjél.

De hova tesszük Jézus szavait? Hova tesszük azt, hogy nyomorúságod lesz e világban? Hova tesszük a Zsidókhöz írt levél 8. fejezetében leírt szavakat, hogy Jézus a szenvedései által tanulta meg az engedelmisséget? Vannak nehéz helyzetek az életben, nem az a kérdés, hogy jön-e nehéz helyzet, hanem hogy te hogyan viselkedsz ebben a nehéz helyzetben? Hogyan kezeled azt a nehéz helyzetet? Hogyan reagálsz rá, mi a te válaszreakciód? Olyan ez, bibliakörön beszéltünk most erről pénteken, mint amikor beleteszik az ezüstöt és az aranyat az izzó tűzbe, hogy ott megolvadjon. Mert nem látod az aranyon és az ezüstön azt, hogy az hány karátos, mennyire tiszta, csak akkor, amikor megolvad. Akkor, amikor a tüzes kemencében olyan nyomás, olyan hőhatás éri, hogy teljesen felolvad, mert akkor a tiszta arany lesüllyed az aljára, és a szennyeződés az pedig feljön a tetejére. Ez a tüzes kemence, amit páran már megéltetek, megtapasztaltatok. Megtapasztalták ezt a zsidók is a negyven éves vándorlás alatt, de ők soha nem távolították el a salakot a tetejéről. Akkor, amikor benne voltak ebben, mert felszínre jött, hogy panaszkodók, hogy neheztelők, hogy hűtlenek, hogy megbízhatatlanok, lett volna lehetőségük arra, hogy foglalkozzanak ezzel, hogy eltávolítsák magukból a nem odavalót. De nem tették meg. Jött Istennek a nagy kegyelme, kaptak vizet, kaptak ételt, kaptak vezetést, újra kijöttek a helyzetből, és újra összekeveredett a salakanyag a szívükkel.

Isten azt akarja, hogy megtisztuljál! Ahhoz, hogy megtisztulj, ahhoz szükség van arra, hogy meglásd magadban azt, hogy milyen ember vagy. Ez nagyon fájdalmas. Istennek hála, hogy nem mutatja meg egyszerre, hogy milyenek vagyunk! Kiálts egy halleluját! Annyira nagyon meztelennek éreznéd magad, annyira nagyon elveszítettnek és törékenynek, és össze is törnél valószínűleg, ha Ő mindent megmutatna abból, hogy te milyen vagy. Ez egy fokozatos,

folyamatos munka, ahogy Ő munkálkodik benned. De ha ezt nem teszed meg, akkor újra és újra és újra és újra azokat a hegyeket fogod kerülgetni, amiket a zsidók kerülgettek. Ilyen tisztulási folyamaton át kell mennünk személyesen, át kell mennie a családnak, a gyülekezetnek, mert ha ez nem történik meg, akkor újra és újra és újra ugyanazokat éljük meg. Vágyakozunk, hogy hol vagy, Uram? Miért nem áldasz már meg? Miért nem teljesedik már be az, amit te megígértél nekünk? Hát pontosan ezért! Kell egy bátorság, és kell egy nagyon sziklaszilárd önismeret, ami abban áll, hogy megismerem azt, hogy Ő az Úr, Ő az Örökkévaló, és Ő jobban tudja, mint én. Ő az Örökkévaló, és sokkal jobban tudja, mint én, és én megbízom benne. Fáj, és szenvedek, és nem esik jól szembesülni a hibámmal, szembesülni azzal, hogy egy arrogáns, nagyképű fráter vagyok. Ez borzasztó érzés, de ha nem teszed meg ezt, ha én ezt nem teszem meg, akkor eltelik egy nap, egy hét, egy év, ugyanazok a problémáim lesznek. A házasságodban, ha nem ismered fel, hogy a kapcsolatodban valamit változtatni kell, másképpen kell gondolkodnod, valahogy másképpen kell viszonyulnod a másikhoz, ha nem ismered ezt fel, és nem változtatsz, akkor tíz év múlva olyan katasztrófa lesz a házasságodban, mint amilyen esetleg most még nincs. Fel kell ismerned, hogy nem a másíknak kell elsősorban változnia, hanem neked. Neked a te részedet kell megtenned!

Vannak vállalkozások, vannak cégek, ugyanazokat a rossz döntéseket hozzák meg hónapról hónapra, évről évre. A vállalkozói világban élek több mint húsz éve, és vannak partnereim, akik kapcsolatban vannak velem, nem olyan partnereim, hogy egymástól függünk, hanem akiket én kiszolgálok, és látom a cégvezetőn, ahogy beszélgetünk, ahogy intézi a céges ügyeit velem, hogy évről évre ugyanazokat a jellemtelen, gerinctelen, megbízhatatlan és lehetne sorolni, milyen cselekedeteket mutatja felém, mint amiket évekkkel ezelőtt. Panasz-kodik, és nyafog, hogy így nem megy, úgy nem megy, ez a probléma, és az a probléma, és aki megengedi, mert tanácsot kér, annak szívesen elmondom ilyenkor, hogy nézzél tükörbe! Nem a gazdaság miatt van neked rossz pénzügyi éved. Nem a politika miatt vagy olyan helyzetben, amiben vagy. Nem az embereid miatt, vagy a családod miatt vagy olyan lehúzott állapotban, és nem ezért megy nehezen a szekér. Hanem azért, mert te nem jól kezeled azokat a helyzeteket, amelyekben benne vagy! Miért lehetséges az, hogy vannak olyan cégek, ha már ezt a témát feszegetjük, hogy tudom, hogy megbízhatóak, tisztességesek, oda lehet nekik adni hitelre anyagokat, és biztos vagyok benne, hogy ki is fizetik. Ha nem tudja, valami késés van, akkor felhív telefonon, és szól, hogy te figyelj, kérek egy pár nap haladékat! Akkor azt mondom, hogy persze, nyugodtan, mert megbízom benne.

Az Úr megbízhat-e benned? Vagy egyszer így beszélsz, máskor úgy beszélsz? Egyszer így cselekszel, máskor úgy cselekszel? Isten azt akarja, hogy kialakuljon benned valami, hogy amire Ő elhívott téged, azt be tudd tölteni. Lehet, hogy arra vagy elhívva, hogy egy jó üzleti vállalkozást vigyél. Lehet, hogy arra, hogy egy kiváló óvónő legyél. Lehet, hogy arra vagy elhívva, hogy bölcs tanácsokkal támogasd az unokádat. Sokféle elhívás van, gyülekezeten belül segítőszolgálatok, prédikátori szolgálatok, nagyon sokféle elhívás van, kinek nagyobb, kinek kisebb. Kinek látványosabb, kinek pedig olyan, mintha jelentéktelenebb lenne, pedig ez nem így van. A te személyes elhívásod számodra a teljes. Neked ahhoz kell magad szabnod, nem a másikéhoz. De ahhoz, hogy úgy tudj betölteni, ahogy azt Isten akarja, hogy az a te érdeked, és azoknak is a jó érdeke legyen, akik felé majd szolgálsz, hogy abban meg tudjál állni.

Miért mondom ezt? Azért, mert ha felkészületlenül ér téged valami, ha nem mész jól át a kiképzési időn, ami egyébként számodra egy védelem is, semmiképpen sem büntetés Istentől. Nehogy félreértsd bármely szavamat, és mondatomat. Ha felkészületlenül ér például az, hogy belekerülsz egy vezető pozícióba, vagy ha hirtelen sok pénzhez jutsz, ha felkészületlen módon ér téged, hogy hirtelen nagy felelősség kerül a nyakadra és a vállaidra, ha hirtelen túl nagy kritika, vagy túl nagy elismerés ér, akkor könnyen tönkretelhet téged. Ezért maga az Úr szeretne téged felkészíteni. Ezért ne rohanjunk előre, mert Isten mondott nekünk valamit, Isten mutatott nekünk valamit, hogy mit fogunk majd tenni! Hány és hány embert láttam,

hogy milyen álmom volt, milyen próféciaát kaptam, milyen kijelentésem van az Úrtól! Ezt fogom tenni az Úrnak, azt fogom tenni az Úrnak! Így fog engem használni az Úr, és mentek és a testből akarták véghezvinni, megcselekedni, és ma egyikük sincs sehol. Pedig az, amit mondtak, és amit kaptak Istentől, nagyszerű volt, hogy gyerekként fogtak létrehozni, és idősek szociális otthonában fogtak segítőszolgálatot betölteni, és különböző nagy dolgokat mondtak, és mekkora gyülekezet, mekkora létszám, és milyen gyógyulás lesz, ekkora szolgálat meg akkora szolgálat!

Van Istennek ehhez egy kiképzési terve. Ebben a kiképzésben neked fejlődöd, éretté kell válnod. Ezt a kiképző pályát a Biblia úgy hívja időnként, hogy a pusztaság. Néha úgy érezzük ezen a kiképző pályán, mintha pusztaságban lennénk. Mintha Isten oly mértékben hátra lépett volna, hogy azt se tudom, hogy hol van, hogy merre van? Hogy vajon ez most miért történik velem? Tudnod kell, ha az ördög valamilyen gonoszságával támad, és ha nagyon sok bajba, problémába legtöbbször azért kerülsz, mert rossz döntést hoztál. Nem Istenre figyeltél. Azt mondod, hogy pásztor, valami finomabb üzenetre számítottam a mai napon, valami olyasmire, ami édesebb! Testvérem, ez az üzenet nem a legcsecsemőbbeknek szól, hanem ez az üzenet a tanítványoknak szól. Ez nem a vasárnapi keresztyéneknek szól. Ez azoknak az embereknek szól, akik úgy érzik, hogy ők el akarják végezni, be akarják tölteni a küldetésüket, az elhívásukat. Nem a vasárnapi láblógató keresztyéneknek szól ez az üzenet. Valóban ez egy kicsikét nehezebb étel, de ha ezt egyszer megérted, hogy a szívednek vannak próbái, hogy időről időre szembesülsz azzal, hogy a nyomás alatt valamilyen döntést hoznál, és ha ott jó döntést hozol, akkor a következő szintre fogsz lépni. Aztán az azt követő szintre, aztán újra jön ez, és megint a következő szintre, és a következő szintre.

Milyen jó az Úr, hogy nem hagyja, hogy feljebb legyünk megkísértve, mintsem hogy ezt elszenvedhetnénk! Halleluja! Tudd meg, a tragédia, a betegség, a fájdalom soha-soha, soha nem az Isten nevelési módszere! Ő nem büntet téged egymillió forintos gázszámlával. Ő nem büntet téged különböző daganatos betegségekkel. Ezek a sátánnak az eszközei és módszerei. Ő szeretné, ha a felszínre jönnének benned azok a dolgok, amelyek távol tartanak most még attól, hogy be tudd tölteni azt, amire Isten elhívott. Az 1Korinthus 10,10-11-ben olvassuk azt, hogy az Ószövetségben megírt történetek azért vannak ott, hogy abból tanuljunk. A mi tanulságunkra írtak meg. Így szól az Ige:

1Korinthus 10,9–13.

9. Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elveszének a kígyók miatt.

10. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknél vége érkezett.

12. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.

13. Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem engedi, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.

Akikhez az időknél a vége érkezett. Ha nem tanulunk mások hibájából, akkor bolondok vagyunk. Azt tartja a mondás, ismered talán, hogy a bölcs ember a más hibájából tanul, okos ember saját hibájából tanul, az ostoba meg semmiből nem tanul. Nekünk tanulnunk kell abból, hogy mi az, ami körbevesz és körbevett bennünket az elmúlt időszakokban, és mi az, amit Isten Igéje tanít. A pusztaság célja a növekedés. A pusztaság célja Isten szemszögéből az, hogy éretté váljál. A pusztaság célja a sátán szempontjából pedig, hogy tönkre tegyen téged, hogy kiüresítsen a hitedből. Elmozdítson a helyedről, kimozdítson abból a békességből, ami egyébként megvan Krisztusban. Hogy ingadozó legyél, akit a szél ide-oda dob. Egyszer ilyen vagy, egyszer olyan vagy. Egyszer ilyen félreértés ebbe az irányba visz, egyszer olyan

érzés meg abba az irányba, és ha ilyenné válsz, ilyen ide-oda csapkodós, akkor Jakab azt mondja – aki Jézus féltestvére volt –, hogy ne vélje az ilyen ember, hogy bármit kap az Úrtól! Fú! Nagyon kemény! Nem? Ez az apostol még azt is ki merete mondani, hogy teljes örömmel tartásatok, mikor különféle kísértésekbe estek! Hogy tudott ilyet leírni? Hogy volt ehhez bátorsága? Teljes örömmel tartsam, amikor különféle viharok, nehézségek, problémák vesznek körül? Ha jó a hozzáállásod ehhez, akkor tudsz neki örülni! Miért? Mert ezt fel tudod használni a saját érdekedben arra, hogy megerősödjél, hogy növekedjél. Ha csak azt látod benne, hogy hú, ez egy támadás, egy olyan támadás jön felőle, hogy már megint sérelmek érnek, márt megint fájdalmak érnek! Már nem tudok ebből kijönni, mert...

Ha újra és újra ez a mentalitás van benned, akkor ugyanaz a mentalitás van benned, mint ami volt a zsidókban is. Tudom, hogy vannak nehéz helyzetek. Nekem is voltak, és vannak időnként nehéz helyzetek. Amikor nem Istennek kell megváltoznia, hanem nekem. Nekem kell a gondolkozásmódomat egy magasabb szintre emelnem. Nekem kell a hitemet megerősítenem. Nekem kell a szavaimmal felgerjesztenem a saját szellememet, saját lelkemet, meg kell ezt tennem. Mert Ő nem változik meg. Ahogy Ő végigvezette az Ő saját embereit az ószövetség ideje alatt A-ból C-be, ugyanúgy teszi ezt ma is. Ennek felismerése fel kell, hogy emeljen, mert ebből tanulhatunk. Talán ha megérted ezt az üzenetet, akkor azonnal egy új szintre tudsz emelkedni. Egy új szintre a békességben, a hozzáállásodban, a gondolkozásmódomban az élet dolgaihoz. Ne keseredj el amiatt, hogy látsz saját magadban rossz dolgokat! Ezt az Atya is látta már réges-régen, és tudod, mi volt erre a válasza? Elküldte Jézust, aki kereszthalált szenvedett, meghalt érted, és a drága vérével tisztára mosott. Halleluja!

Megmosta, megtisztította a szellemedet, megigazított téged. Úgy állsz Őelőtte, mint egy ma született bárány. Úgy állsz Őelőtte, mint akinek nincs múltja. Úgy állsz Őelőtte, mint akinek nincs vétke. Halleluja!

Ezt tette Ő a te szellemeddel. Tested, lelked? Itt a bibi! Azzal neked kell foglalkoznod. Azt mondja az Efézusi levél, hogy az óembert le kell vetkőzni, az új embert pedig fel kell öltözni. Ezt megtette Jézus helyetted? Nem.

Efézus 4,22–24.

22. Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való óembert, mely meg van romolva a csalárd kívánságok miatt;

23. Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, (elmemegújítás Ige által)

24. És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben.

Erre neked utasításod van, felszólítást kaptál erre, hogy ezt neked kell megtenned. Vetkőzd le az óembert, öltözd fel az újembert, és mi van a két igevers között? Olvastad-e valaha? Megújuljatok a ti elméteknek szelleme szerint! Úgy tudod ezt megtenni, hogy másképpen gondolkozol, más lesz a hozzáállásod, más lesz a mentalitásod. Ha ezt nem teszed meg, és nem lesz a tested egy élő áldozat, ahogy a Róma 12,1 mondja, akkor ugyanolyan nehézségekkel, problémákkal szembesülsz jövő ilyenkor, öt év múlva ilyenkor, tíz év múlva ilyenkor.

Róma 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.

A magánéletedben, a családotokban, a szolgálótokban. Isten tudja, hogy folyamatosan változunk. Folyamatosan. Élethossziglan tartó folyamat. A kérdés, hogy te hajlandó vagy-e ebben partner lenni az Ő számára. Ez az üzenet éretté tehet téged, ha megérted. Ez az üzenet a növekedés útjára beállíthat téged, ha megérted. Egy olyan jellemfejlődésen mehetsz keresztül, ami minden eddigi képzeletedet felülmúlja, hogy te milyen önfeláldozó, milyen alázatos, milyen kedves, milyen hosszútűró, milyen türelmessé válhatsz. Azt gondolod, hogy nagyon

sokat változtam már, mióta gyülekezetbe járok! Azt mondom neked, hogy ez jó. Még kétszer ennyit, még ötször ennyit képes vagy változni. Nehogy azt gondold, hogy megérkeztél a végére! Én sem gondolom, hogy már megérkeztem volna. Tudod, hova érkeztem meg? Amit az Isten Igéje mond rólam, a Kolosse 1,13-ban.

Kolosse 1,13–14.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

14. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése;

Hogy Ő kiemelt engem a sötétség hatalmából, és behelyezett engem az Ő szerelmes Fiának országába. Ezt tette velem szellemi értelemben. Kihozott Egyiptomból, és behelyezett a Kánaánba. Én a Kánaánban élek. Mondd te is ezt! Én a Kánaánban élek! Erre a helyre szellemileg megérkeztem! Ez az én osztályrészem! Ez az én helyem! Halleluja! Hogy tudod ezt birtokba venni? Hogy ez való igazság legyen, kézzelfogható, hétköznapi legyen az életedben? Hogy valóban bőségben élj, valóban békességben, folyamatos gyógyulásban, folyamatos megújulásban élj? Meg kell újítanod a lelked! Meg kell váltanod és meg kell újítanod a gondolkozásmódodat! Dicsőség Istennek!

Nagyon sok ember, bármennyire is gondolnánk, nem nagyon terhelhető lelkileg. Nagyon sok sérülés ért embereket gyülekezetben, közösségben különböző okok miatt, mert nem bírtak megbirkózni azokkal a lelki-, érzelmi-, érzéki dolgokkal, amelyek érték őket. Nem tanulták meg sok év alatt sem, amit megtanulhattak volna. Egy jó példám van erre nekem a vállalkozásomban. Egyik kollégával együtt dolgoztunk évekig, még otthon Szekszárdon, és végezte azt a munkafolyamatot, amiben ő igazán kiváló volt, megbízható volt hosszú éveken keresztül. Ez egy fizikai jellegű munka volt. Aztán céges, magánéleti és mindenféle változások miatt pár évre elszakadtunk egymástól. Mi fölköltöztünk ide, mással kezdtem el foglalkozni, és ő idővel újra visszajött hozzám dolgozni, de egész más munkakört kellett neki csinálni. Az első pár hónap számára egy szenvedés volt, egy kínlás. Pedig egy megbízható, jó ember volt, de olyan munkát kellett csinálnia, amihez nem volt meg a megfelelő hozzáállása, precízsege. Láttam, hogy akarja csinálni, de feszült volt, frusztrált volt, és dicsőséget adok Istennek, hogy a végére úgy belejött, hogy azt mondta, hogy ő számára ez egy álom munka! Aztán családi dolgok miatt újra hazaköltözött, de a lényeg, hogy akkor láttam és tanultam meg azt, hogy ami az én számomra természetes volt, hogy papírügyekkel, mentális dolgokkal is foglalkozom, az az ő számára, aki mindig fizikai munkát végzett, és át kellett váltani egy másfajta dologra, neki ez milyen nagy nehézséget okozott. Évekkel ezelőtt volt ez, de nagyon nagy tanulság volt számomra. Egyszer-kétszer bocsánatot is kértem tőle, hogy azt mondtam, miért nem érted már, hogy amit olyan könnyű csinálni, azt miért nem csinálod könnyedén? Azért, mert soha nem volt rákényszerítve, hogy ő úgy gondolja, úgy csinálja.

Érted, mit akarok ezzel mondani? Hogy időről időre neked változtatnod kell valamit! Az Úr szeretne kihozni az egyhangúságból, szeretne kihozni a komfortzónádból. Aztán amikor ez az ember ráérezett ennek az ízére, és megtanulta, akkor azt mondta, hogy ezt csinálná egész életében legszívesebben. Árut kiadni, árut visszavenni, szállítólevélen ezt írni, rögzíteni, emberekkel kapcsolatot tartani, nagyon élvezte. De az átállás szenvedés volt a számára. Ugyanígy a te számodra is lehet egy szenvedés, mert nem érted, hogy az Úr mit akar veled csinálni. Nem érted, hogy miért vagy ebben a kényelmetlen pozícióban, helyzetben. Nem érted, hogy miért kell neked azokat a dolgokat, amiket már megtanultál, és jól mennek, most egy picit félretenni, és egy újba kezdeni. Hogyan kell ezt tenni? Hogyan kell ehhez hozzáállni? Vannak, akik ezen a ponton összetörnek. Azt mondják, hogy szalagon nem megy ez tovább, mert teher alatt derül ki az, hogy az ember mennyire terhelhető. Te is, amikor nyomás ér, amikor sértés ér, amikor megkérdőjeleznek, belegázolnak a becsületedbe, amikor valami veszélyforrás van. Tudod, hogy Péter milyen könnyen elbukott? Háromszor tagadta meg Jézust egymás után. Ilyen könnyedén! Mert egy kis leányka rászólt, hogy te is a Jézussal

voltál! Nem, nem! Dehogyan! Nem voltam én Jézussal! Évekig volt együtt vele, látta az Ő csodáit. Jött egy érzelmi lelki teher, aztán másodszorra is megtagadta, harmadszorra már elkezdett átkozódni Péter. Átkozódni kezdett. Megszólt a kakas.

Amit most ebből a történetből ki szeretnék emelni, hogy Jézus nem fordult el Pétertől. Azért mert te hibáztál, vagy elrontottál valamit, vagy én, vagy bárki más, Isten nem feledkezik meg rólunk. Az esély, lehetőség mindig, mindenki számára megvan. Amíg van benned lélegzet, addig van lehetőséged változni. Istennek nagy hite van az emberekben, sokkal nagyobb, mint amilyen nekünk van Őbenne. Istennek nagy hite van benned is! Hogy ez egy kihívás a mai napon, hogy olvassuk most nem sokára az 1Mózes 37. fejezetéből József történetét, hogy meglássunk és megtanuljunk itt valamit: hogy annak ellenére, hogy olyanok vagyunk, amilyenek, Isten elhívása számunkra egy visszavonhatatlan dolog. Nem Őrajta múlik az, hogy azt befutjuk-e, hanem rajtunk. Ő megtesz mindent azért, hogy te végigjárd. Ő mindig úgy fog támogatni, úgy fog segíteni, hogy célba érh az Ő dicsőségére. Isten megmutat neked valamit a jövőddel kapcsolatban. Megmutat neked valamit a közösségeddel, a gyülekezetteddel kapcsolatban. Ezzel a közösséggel kapcsolatban is voltak próféciák az elmúlt években. Hiszem, hogy ezek be fognak teljesedni. Hiszem azt is, hogy vagytok itt nagyon sokan, akiknek ebben osztályrészük van. Mert Ő embereket használ. Az engedelmeseket.

Lásd meg azt azonban, hogy miután kapsz valami jó jövőképet Istentől, utána jön a kiképzés, hogy azt be tudd tölteni. Mert nem hullik az öledbe, mint az érett cseresznye, vagy a sült galamb. Melyikötök szájába esett már bele sült galamb? Föl a kezekkel! Ki kell alakuljon a hit és a jellem ahhoz, hogy beteljesüljön Isten ígérete. József történetét sokszor hallottátok, sokszor olvastad is bizonyára. Én a héten tanulmányoztam, sok fordítást elolvastam, gondolkoztam, elmélkedtem rajta. Egy-két dolgot új dologként megértettem ebből az üzenetből. Mindjárt kezdjük a legelején, ami számomra ebben a mélységében teljesen új volt. József volt az Jákób legkisebb fia, aki a kedvenc volt, aki kapta az álmot, hogy leborulnak előtte az ő testvérei, és a szülei. Azt gondoltuk, azt feltételeztem én legalábbis, hogy ő mindig olyan kis ártatlan báránka volt, olyan kis tökéleteske. Mégis keresztül kellett mennie nehézségeken, míg odaért, hogy az Egyiptom második vezető embere lett a fáraó után. Aztán mikor olvastam ezt a 37. fejezetet a héten többször is, valami szembeötlött. Azzal a szemmel olvastam, hogy kerestem, hogy vajon Józsefnek volt-e valami jellemhibája? Azzal a szemmel olvastam, hogy ő tényleg a körülmények ártatlan áldozata volt, vagy esetleg valamit hibázott, vagy elrontott, és azért került ilyen helyzetekbe?

1Mózes 37,1–11.

1. Jákób pedig lakozék az ő atyja bujdosásának földjén, Kánaán földjén.

2. Ezek a Jákób nemzetségének dolgai: József tizenhét esztendőskorában az ő bátyjaival együtt juhokat őriz vala, bojtár volt Bilhának és Zilpának, az ő atyja feleségeinek fiai mellett, és József rossz híreket hord vala felőlük az ő atyjuknak.

Ezt én aláhúztam és kiemeltem magamnak, és ezen elkezdtem gondolkozni. Hogy mit csinált József? Rossz híreket hordott az apjuknak a testvéreiről! Gondolkoztam, hogy mi az a rossz hír? Gyakorlatilag beárulta, beköpte a testvéreit. Talán az, hogy a testvérek elaludtak, egy-két bárány elkóborolt? Vagy a testvérek átszöktek a szomszédokhoz egy-két leányzóhoz? Vagy mik ezek a rossz hírek? Megnéztem a héber szótárban ennek a „rossz” szónak a jelentését, és akkor ledöbbsentem. Mintha arcul csaptak volna, olyan volt. Azt olvassuk, hogy ezek a hírek, a rossz híreket hord, ezt mondja az egyik fordítás, hogy pletyka, rágalom, rágalmazás, rosszindulatú beszéd, susmus. Ezeket hordta a tizenhét éves kis ártatlan, pirosposzsgás gyerek a testvéreiről az apjának. Ez aztán a szilárd jellem, a megbízható! Ez aztán a gyerek, akire bármit rá lehet bízni! Hordja a rossz híreket, viszi a susmust, viszi a pletykálkodást, rágalmazást, rosszindulatú beszédet a saját testvéreiről! Milyen dolog ez, a saját testvéredet beárulni? Mikor ezt olvastam, összecsavartam. Borzasztó érzésem volt. Nagyon-nagyon rossz érzés fogott el. Milyen dolog az, hogy a testvéreiről rossz híreket hordoz az apjának?!

3. Izrael pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet, mivelhogy vén korában nemzette őt; és cifra ruhát csináltatott néki.

Felmerül bennem a kérdés, hogy miért szerette annyira Józsefet az ő apja? Mert ő volt a legkisebb, és a legkisebbet becézgetjük. Lehet, hogy kicsit benne volt az is, hogy ő a hírvivő, hírhozó. Gyere kicsi fiam, mesélj nekem! Mit csinálnak a nagyok? Ezt a bátyjai mind tudták és emiatt gyűlöltek a legkisebb fiút. A testvérek gyűlölnek a kis testvért, milyen dolog az? Itt is látsz-e valami nagyon-nagyon súlyos, kemény jellembeli problémát? Mikor egyik gyűlöli a másikat, családon belül? Borzasztó! Mikor ezt olvastam végig, nagyon rossz érzésem volt. Hogy lehetséges ez? Persze utána sok mindent megértettem, de még mielőtt a jó dologra térnénk, azért fussunk végig, és nézzük meg, hogy elkezdtek gyűlölni a kis testvérüket. Azért, mert pletykázkodott róluk, mert a rossz hírust keltette, és mert látták, hogy az apjuk rá nagyobb figyelmet fordít, mint örájuk.

4. Mikor pedig látták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölnek vala, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólni.

Találkoztál-e már ilyennel a gyülekezetben? Hogy nem tudnak hozzá szólni egy jó szót sem, és meggyűlöltek. Döbbenet! Hogy mennyire igaz Isten Igéje! Az a helyzet, hogy mind a két oldal ludas volt, és hibás. Nem lehet azt mondani, hogy József az ártatlan kis tinédzser. Tizenhét évesen azért lehetne annyi esze, hogy nem árul be mindent az apjának a testvéreiről, de nem ezt tette. Volt neki egy súlyos problémája. Aztán még tetézte ezt, ahogy olvassuk tovább.

5. És álmot álmodék József és elbeszéle az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölnek vala őt.

Látod-e itt, hogy van egy fokozás? Először csak gyűlölnek, nem tudnak hozzá jó szót szólni, a következő pontban azt olvassuk, hogy annál inkább gyűlölnek. Tehát ez egy magasabb szintű gyűlölet. A saját testvérüket fokozottabban, még jobban gyűlölnek. Elmeséli az álmot József.

6. Mert monda nékik: Hallgassatok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam.

7. Ímé, kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévém felkele és feláll; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévém előtt meghajolnak vala.

Mit tesz itt József? Évekig kicsit félve közelítettem ehhez a részhez, amikor erről hallottam, vagy olvastam. Vajon miért mondta el az álmát József a testvéreinek? Kis naiv volt? Aztán rájöttem, most már én biztos vagyok, és hogy te hogyan értelmezod, azt rád bízom, én úgy hiszem, hogy ő ezzel kérkedett. Ezt az álmot kaptam! Tudom, hogy gyűlöltek, de egyszer meghajoltok előttem! Mi a testvéreknek a reakciója?

8. És mondának néki az ő bátyjai: Avagy király akarsz-é lenni felettünk? Vagy uralkodni akarsz-é rajtunk? S annál is inkább gyűlölnek vala őt álmaért és beszédéért.

Harmadik fokozat: gyűlölnek, annál inkább gyűlölnek, annál is inkább gyűlölnek. Látod itt ezt a fokozást?

9. Más álmot is álmodék, és elbeszélé azt az ő bátyjainak, mondván: ímé megint álmot álmodtam; ímé a nap és a hold, és tizenegy csillag meghajol vala énelöttem.

10. S elbeszélé atyjának és bátyjainak, és az ő atyja megdorgálá őt, mondván néki: Micsoda álm az a melyet álmodtál? Avagy elmegyünk-é, én és a te anyád és atyádfiai, hogy meghajtsuk magunkat te előtted földig?

A következő vers engem arcul csapott:

11. Irigykednek vala azért reá az ő bátyjai; az ő atyja pedig elméjében tartja vala e dolgot.

Megláttam itt azt, hogy ez a negyedik szint. Gyűlölnek, annál jobban gyűlölnek, annál is jobban gyűlölnek, a negyedik pedig, hogy irigykednek rá. Mikor ezt megláttam és megértettem, eddig senkitől nem hallottam erről, ezzel a fokozással most a héten szembesültem, hogy oly mértékben gyűlöltek, és oly mértékben irigykedtek rá, hogy meg akarták őt ölni. Tudod-e, hogy az irigykedés miből fakad? Amikor irigykedsz valakire, vagy irigyled a másét, a

házasársát, az autóját, a szolgálatát? Miért irigykedsz rá? Miért nem örülsz inkább neki? Miért nem örülsz inkább annak, hogy neki jól megy? Vagy sikeres a dolga? Miért nem akarsz inkább ellesni, eltanulni azt, amitől neki ilyen jól mennek a dolgok? Engem ez az igevers, úgy éreztem, hogy arcul csapott, ahogy megláttam. Az irigykedés olyan gonosz dolog! Itt látjuk, hogy képesek voltak még arra is, hogy megöljék a saját testvérüket. Aztán végül ettől a tervtől elálltak, és nem megölték, hanem kútba dobták, utána még jobbat gondoltak, inkább eladják, mert abból még egy kis pénz is áll a házhoz. Egy hazugságot mondtak az apjuknak, hogy a farkas széttépte a gyereket. A történetben látod-e azt, hogy van egy jellemtelen kisfiú, aki kérkedő, aki pletykákat hord, mégis Istennek van egy terve vele? Istennek mégis van egy elhívása, van egy olyan terve vele, amit megjelent neki álomban, mégpedig az, hogy a kévék és a csillagok meghajolnak előtte, és a testvérei mind tudták, hogy ez mit jelent. Nem merül fel a kérdés, hogy miért álmotad ezt, vagy Istenem, miért álmotda ezt a kisgyerek? Tudták, hogy ez mit jelent. Tudták, mert ők maguk adtak választ erre. Mi történik? Eltelik fél év, és ez megvalósul? Nem, eladják rabszolgának, ami abban az időben rosszabb dolog volt, mintha meghalt volna, mert onnantól kezdve, ha eladtak rabszolgának, akkor te is, a gyermekeid is, az unokáid is, kihalásig, mind rabszolgák lesznek. Nincs magántulajdonod, nincs magánvagyonod, nincs semmi, rendelkeznek az életeddel és azt gondolnánk, hogy ennél nincs rosszabb. De utána, amikor olvassuk a történetet tovább, Józsefnek ezekről a rossz jellemhibáiról többé nem olvasunk.

Belekerült egy nehéz helyzetbe, egy rossz helyzetbe, azt olvassuk az Igében, hogy ő folyamatosan visszaemlékezett arra, hogy Isten mit mutatott neki abban az álomban. Folyamatosan az elméjében forgatta, tehát állandóan az lebegett előtte, hogy milyen elhívása, milyen küldetése van, a távlati cél volt előtte mindig. Erre tekintett. Egy olyan jellemfejlődésen keresztül ment a pusztaságban, az ő saját pusztaságában, ami tizenhárom év után képessé tette őt arra, hogy nemcsak egy nemzetnek a vezetője lett, hanem a saját nemzetének is a segítségére lett, és az egész világra áldást hozott az ő kitartása, hűsége és az, hogy ő Istenre nézett. Mert eladták rabszolgának a testvérek, bekerült Potifár házába, és utána azt olvassuk róla, hogy látszódott rajta, hogy Isten vele van, hogy ő csak Istenre néz, hogy Istenben van a bizodalma. Olyan áldott volt Potifár, olyan sikeres volt, a testőrség parancsnoka volt Egyiptomban ez az ember, hogy minden vagyonát Józsefre bízta, egy rabszolgára. Észrevette Potifár, aki nem volt istenfélő, istenhívó, egy olyan nemzetben élt és szolgált, ahol bálványimádás folyt, de észrevette, hogy ő azért lett áldott, mert ez a rabszolga ott van nála. Azért áldott, mert József ott van. Ha cégvezető vagy, vállalkozásod van, néha jó, ha kinyitod a szemed és megnézed azt, hogy miért vagy áldott. Lehet, hogy van egy-két igazán kiváló, jó embered a cégnél. Ha pásztor vagy, gyülekezetet vezetsz, jó, ha körülnézel a nyájadban, mert nem csak rajtad áll a dolog! Sok minden tőled függ, de van egy-két hűséges ember melletted, aki miatt te is áldott vagy. Ne feledkezz el erről soha!

Azt gondoljuk, hogy József rabszolgaként nagyon-nagyon messze van attól, amit Isten neki eltervezett, amit Isten kijelentett előre, mert ez egy ígéret volt József számára, olyan messze volt, hogy elérhetetlen. Következő pont, hogy Potifár felesége kikezdett vele, szexuális kapcsolatot akart vele, és a történetet ismerjük, hogy József jelleme ekkor már olyan volt, hogy kijelentette: Hogyan vétkezhethnék ilyen dolgot az Isten ellen, és a te férjed ellen is, Potifár ellen? Látod-e, hogy már nem az az ember, ő már nem az a tizenhét éves kis siheder, aki kérkedik azzal, hogy neki milyen álma van, ő már nem az az ember, aki panaszkodik, hogy a testvéreim miatt kerültem ide. Potifár, te hadsereget vezetsz, adj egy pár embert mellém, menjünk haza, úgy elkapom a grabancukat! Nem ez volt benne! Nem a bosszúvágy volt benne, hanem Istenre nézett és arra a látásra, amit ő kapott Istentől. Erre tekintett! Nem ez volt jellemző rá, amikor még otthon volt az atyai házban. Mondhatta volna azt, amikor az asszony megkeresi őt – mert senki nem volt a házban –, hogy na jó, érett férfiember vagyok, nekem is vannak fizikai igényeim, na, csak egyszer! Gyere, senki sem tudja meg! Nem ezt

tette! Hány és hány ember elbukik itt, ezen a ponton: csak egyszer, csak egyszer. Csak egyszer vedd le a blúzod, csak egyszer, egy picit hazudjál, csak egyszer, egy picikét mondjál mást, azt a pletykát csak egyszer mondd el nekem, csak hogy tudjak róla, csak egyszer írom ki a Facebookra a véleményemet, csak egyszer!

Ő nem volt ilyen, és ez az, ami képessé tette őt arra, hogy később betöltse azt, amire Isten őt elhívta. De a történetben látjuk, hogy a körülmények úgy hozták, hogy ahelyett, hogy közelebb került volna a célhoz, még távolabb sodródott. Börtönbe került, mert az asszony beárulta a férjénél, és a férje, ha tetszett neki, ha nem – azért az asszonynak mégiscsak szava van a házban –, börtönbe záratta. Börtönbe egy olyan embert, akinek rendkívüli nagy ígérete van Istentől, akinek az apja egy gazdag ember, egy gazdag embernek a leszármazottja. Hihette azt, hogy elfeledkezett róla mindenki, senki gondot róla nem visel, senki nem gondolkozik azon, hogy vajon merre van ő, mert mindenki azt hiszi otthon, a testvéreit kivéve, hogy egyébként is meghalt már. Az Istentől jövő ígéretről olyan messze került, hogy elérhetetlen távolságba. Egyébként meg egy gazdag örökösi, felnőtt élet várt volna rá. Börtönbe került. A börtönben, látjuk és olvassuk az Igét, hogy odakerül a fáraónak két alkalmazottja, akik nagyon le voltak törve és József hozzájuk megy, hogy mi a probléma, srácok, miért nem vagytok vidámak? Látod-e itt ebben azt, hogy ilyen mentalitása, ilyen hozzáállása volt már ebben az időben Józsefnek, a nehéz helyzetek közepette? Mi a baj, fiúk? Elmondják az álmaikat a fáraó alkalmazottjai, a főpohárnok és a sütőmester, és József megfejti az álmot. Honnan volt neki képessége arra, hogy megfejtse más embereknek az álmait? Istentől. Halleluja!

Megkéri József az egyiket, aki hamarosan kiszabadul, hogy ne feledkezzen meg róla. És mi történik? Elfeledkeznek róla. Éveket tölt József a börtönben. Aztán, amikor a fáraó két álmot is álmodik, amit József fog megfejteni később, akkor láthatjuk azt, hogy a legmélyebb pontról egy nap alatt Isten képes a legmagasabb pontra emelni. Ez Ő! Ez Ő! Úgyhogy azt mondom neked, bármilyen nehézségben vagy, bármilyen problémában, bármilyen viharban vagy, bármilyen árvíz van körülötted, úgy érzed, hogy megfulladsz tőle, ne add fel! Menj tovább azon az úton, amely úton neked menned kell! Menj tovább! Ne hátrálj meg! A sátán célja az, hogy az útról lekerülj, olyan legyél, mint amilyenek a bátyák, olyan legyél, mint amilyen Potifár felesége, irigykedő, visszacsapó, rágalmazó, köpködő, áruló, hűtlen, szakadár, köpönyegforgató. De te ne legyél ilyen! Sokan válhatnak ilyenné körülötted, és felszínre hozza a tüzes kemence azt, hogy mi van az emberek szívében, olyan könnyen felszínre hozza! Egyszer egy telefonbeszélgetéskor mondta egy kedves testvérnő, hogy olyan könnyű dolgokat van, mondta egy bizonyos helyzettel kapcsolatban, mert olyan könnyen nyilvánvalóvá válik az ember szíve és a jelleme! Mondtam, hogy végül is igazad van, nem olyan nehéz meglátni azt, hogy mi van az emberben. Persze Isten az, aki a teljes képet látja, de olyan könnyen elárulják magukat az emberek! A Példabeszédek írja, hogy a nehéz helyzetekben mutatkozik meg az, hogy ki az igazán barát.

József érett, szellemi emberré vált, és megértette a teljes képet. Azt olvassuk az 1Mózes 45-ben, amikor a testvéreivel szembesül, ezt mondja József a testvéreinek:

1Mózes 45,7–8.

7. Az Isten küldött el engem előttetek, hogy műveljem a ti megmaradásotokat ezen a földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.

Ezt József mondja, nem volt ebben kárhoztatás, hogy hogyan tehetétek ezt, hogy ilyen rossz helyzetbe hoztok engem, éveken keresztül szenvedtem, kínlódtam, hanem ő meglátta a teljes képet, hogy Isten keze ebben benne volt.

8. Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten, aki engem a fáraó atyjává tett, és egész házának urává, és Egyiptom egész földjének fejedelmévé.

Ebben kijelentés van. Könnyen eltévesztjük akkor, amikor a nehéz helyzetekben csak arra figyelünk, arra koncentrálunk, ami most körbevesz bennünket. Istennek van egy teljesebb képe az egésze. Van neki egy nagyobb látása, amit te lehet, hogy nem látsz most, mert csak

azt látod, hogy fáj, azt látod, hogy szenvedsz, azt látod, hogy neked ez kényelmetlen, azt látod, hogy ez olyan rossz érzés. Szakadások és bántások és sérelmek jönnek, és kapcsolatok mennek tönkre körülötted, és mindenféle problémáid vannak, de Isten látja a teljes képet. Maga József jelenti ki, hogy Isten volt az, aki engem ide küldött tiérettetek. Úgyhogy lásd meg és halld meg, ha van Istentől egy ígéreted, akkor az az ígéret, amikor beteljesül, az nem csupán a te érdekedben van, nem azért, hogy te meggazdagodjál, nem azért, hogy neked jó legyen az életed, hogy jó módban éljél, hogy neked kényelmes legyen, hogy téged tiszteljenek! József mindezt megkapta, tisztelték, jó módban, gazdagságban élt, bármit megtehetett, bármit megvehetett, hatalma volt, ez mind-mind megadatott neki, de nem az ő személye érdekében, hanem Izraelért, és a földön akkor élő minden nemzetért, akik hozzá mentek élelemért.

Úgyhogy, ha látod ezt a képet, akkor hajlandó vagy a nehéz helyzetekben áldozatot hozni, hajlandó vagy arra, hogy lemondjál önös dolgokról, hajlandó vagy megfeszíteni magad, és azt mondod, hogy Uram, tudom, hogy Te véghezviszed az akaratodat, én bízom benned, szeretlek téged, alávetem neked magam, lehet, hogy most nem értek mindent! Gondolod, hogy József értette ott a kútban, hogy most mi történik veled? Gondolod, hogy József értett mindent, amikor Potifár házában volt? Gondolod, hogy mindent tudott akkor, amikor a börtönben sínylődött? Volt benne szilárd jellem, de amikor odaért, akkor meglátta, hogy miért történt ez veled. Neked akkor kell erősnek lenned, amikor nem látod, amikor nem érzed, amikor olyan bizonytalan körülötted minden, amikor az érzelmek háborognak, akkor kell szilárdnak, erősnek lenned, ezzel bizonyítod azt, hogy képes vagy arra, hogy betöltsd Isten akaratát az életedben. Látod-e itt azt, hogy a megfelelő módon kezelte József a helyzetet, és ekkor volt képes arra, hogy betöltsse az elhívását? Jakab beszél erről:

Jakab 1,2.

2. Teljes örömmel tartásatok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

Jakab 1,4. Message fordítás

4. Így hát ne próbálj meg idő előtt kiszállni semmiből. Hagyd, hogy az elvégezze a munkáját, így leszel érett és jól felépült, semmilyen módon sem hiányos.

Javasolom, hogy a tanításnak ezt a részét legalább nyolcszor olvasd el, vagy hallgasd vissza, és forgasd a szívedben, mert ez Isten üzenete ma neked! Szeretnénk a nyomás alól szabadulni minél előbb, szeretnénk a problémából azonnal kijönni, szeretnénk mindenféle nehéz helyzettől azonnal megszabadulni, és valóban van egy csomó dolog, amiből gyorsan ki lehet jönni. Nem kell betegségben szenvedned egy percet sem, nem kell a büntudattól szenvedned egy percet sem, nagyon gyorsan kijöhetsz belőle. De lásd meg azt, és ezt nem én mondom, Isten Igéje mondja, hogy Mózes, Dávid, József több mint tíz évet volt ezen a helyen, és kitartóak voltak. Mi meg nyafogunk pár hét rossz időjárás miatt, ha három napig esik az eső, akkor már kétségbe vagyunk esve. Nem mondom, hogy neked tíz évet szenvedned kell, görcsölnöd kell, de ha nagy ígéreted van Istentől, akkor hiszem azt, hogy beteljesedik, ám ne gondold azt, hogy most készen állsz! Van egy hosszú kiképzőpálya hozzá. Úgyhogy dicsőséges dolog az, hogy mindig, minden esetben a puszta végén ott vár téged az oázis és a Kánaán. Halleluja! Mindig ott van!

Legyél az az ember, aki szilárdan megáll, tántoríthatatlanul! Dávid is ilyen volt. Dávid ráadásul két nagy, súlyos krízisen ment keresztül, nemcsak a szolgálata elején, hanem a végén is. Ő a királyságért még arra is hajlandó volt, hogy ő lesz az, aki elmegy, mert ő az emberekre tekintett, az emberekre figyelt, nem pedig az önös érdekre, hogy én vagyok az, akinek itt helye van. Inkább hajlandó volt arra, hogy meghátráljon, csak ne szakadjon szét a királyság. Ő egy ilyen jellem volt.

1Timótheus 1,18–19.

18. Ezt a parancsolatot adom neked, fiam, Timótheus, a rólad szóló korábbi próféciaik alapján, hogy azokkal felfegyverkezve harcolj meg a hit nemes harcát.

Azért olvasom ezeket az Igéket, hogy meglásd, hogy ennek megvan az újszövetségi megfelelője is. Bár ószövetségi történetet olvastam, de ilyen pusztán átment Pál apostol is. Tehát Timótheusnak voltak személyes próféciai, személyes ígéretei Istentől, és azt mondja neki Pál apostol, hogy harcold meg a hitnek a harcát, mert nem az öledbe fog ez hullani, és nem a távirányítóval a kezeden fog ez elérni téged, ahogy a nappaliban nézed a kedvenc sorozatodat.

19. Tartsd meg a hitet és a jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek.

Testvérem, ha a jó lelkiismereted elhagy téged, akkor utána mindenre képes leszel. Ha a megtévesztés beférkőzik az elmédbe, gondolataidba, és a jó lelkiismeretet elhagyod, akkor bármit meg tudsz tenni, rossz értelemben. Vajon megszólalt-e a lelkiismeret a testvéreknek a szívében, a bensőjében, hogy nem kellene megölni a kis Józsefet? Egy ember volt, akinek megszólalt, te legyél az! Isten nem akarja, hogy téged elpusztítson az, amire téged elhívott. Most mondok egy olyan mondatot, amit nem akarsz hallani, de a növekedésedhez, az érettségedhez ezt hallanod kell, hogy nem könnyű út a te utad. Az út, amire téged Isten elhívott, az nem a könnyű út. Ezért kösd fel a gatyád, szívd föl magad, és mondd azt, hogy mindegy, milyen nehéz az út, én végigmegyek rajta a Jézus nevében! Vagy inkább siráncozol, hogy jaj, nem könnyű az út, mi lesz velem? Nem, erős vagyok az Úrban, az Ő hatalmas erejében! Különben is, nem én hívtam el magam erre az útra, Ő hívott el engem. Kinek a felelőssége, hogy megtartsan engem ezen az úton? Hát az Övé! Nem én helyeztem magam szolgálatba, nem én hívtam el magam, nem én kentem föl magam. Az Ő dolga ez, úgyhogy Ő megadja hozzá a képességet. Az én részem, a te részed az, hogy ebben partner legyél Vele.

A saját határaid végén találsz meg Isten útjainak kezdetét. Végre érijél már a saját korlátaidnak a végére, minél előbb, azt javaslom neked! Amikor azt mondd Istennek, hogy Uram, most már nem tudom, mit csináljak, végre megérkezted arra a pontra, ahonnan el tud kezdeni Isten veled foglalkozni. Miért nem előbb mondtad ezt? Miért saját magad akartad megoldani? Miért saját magad akartad kimunkálni? Mint ahogy Mózes is. Itt vannak a zsidók, itt az én népem, hát akkor majd én megszabadítom őket! Nesze neked, sikerült! Istennek volt egy időzítése, hogy mikor szabadítja meg őket, volt egy prófécia, hogy 400 évig lesznek ők fogságban. A 390. év végén Mózes azt mondja, hogy hoppá, hoppá, ismerem ezt a próféciát, itt vannak a zsidók, hát akkor megmentem őket! Jól eltolta, és nem 400 év után szabadultak meg a zsidók, hanem 430 év után, mert ő hibázott, és negyven évig bolyongott a pusztában. Nemcsak bolyongott, hanem ott megtanult valamit, átment ezen a jellemfejlődésen, és a pusztából már úgy jött vissza, hogy Uram, Te leszel az, aki megmented őket rajtam keresztül! Így, ezzel a mentalitással jött vissza Mózes. Ez a jellemfejlődés meglátható Pál apostolban is. Az 1Korinthus 15-ben olvassuk, ahogy Pál gondolkozik saját magáról:

1Korinthus 15,9.

9. Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert háborgattam az Isten Gyülekezetét.

Azt mondja Pál apostol, hogy én az az ember vagyok, aki még arra se vagyok méltó, hogy azt mondják rám, hogy apostol vagyok, mert én háborgattam a szent közösséget, a gyülekezetet. Megalázta magát, és azt mondja, hogy az apostolok között én vagyok a legkisebb. Ez egy alázatos kifejezése annak, ahogy Pál apostol gondolkozott saját magáról. Aztán eltelik pár év, és olvassuk el az Efézus 3-ban, hogy mit mond akkor magáról:

Efézus 3,8.

8. Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus véghetetlen gazdagságát;

Most már nem csak egy szűk csoportban ő a legkisebb, hanem a hívó gyülekezet, a szentek közösségében is, tehát nagyobb csoportban ő a legkisebb. Látod-e, hogy az alázatban fejlődik? De itt még mindig nincs vége, aztán megint megy végig, és halad ő is az úton. Talán azt gondolnánk, hogy amikor megkapta a kijelentéseket a damaszkuszi úton, és az utána való pár

hétben, évben, akkor ilyen magas szinten teljesített folyamatosan, de nem, ő is ment előre és felfelé a jellemfejlődés útján. A végén meg azt olvassuk az 1Timótheus 1,15-ben:

1Timótheus 1,15.

15. Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy üdvözítse a bűnösöket, akik közül első vagyok én.

Először még az apostolok közül ő a legkisebb, aztán már a szentek között ő a legkisebb, utána az összes ember közül a földön ő a legkisebb. Manapság meg mi az, ami hallatszik? Engem előre kell helyezni, mert én megérdemlem, én ezt tettem, nekem ilyen elhívásom van, nekem ezt kell csinálni, azt kell csinálni! Pál apostol kikérte magának, amikor versengtek érte, hogy én semmi vagyok, én csak egy szolga vagyok, aki a valaki, az a növekedést adó Isten! Úgyhogy van hova fejlődünk és tanulunk.

A Zsoltárokra lapozzunk, ahol egy picit visszakanyarodunk József történetére:

Zsoltárok 105,17–19.

17. Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabszolgául adatott el;

Ugye ez a történet az, amiről beszéltünk az előbb.

18. A lábait béklyóba szorították, ő maga vasban járt,

Nem csak a szabadságától fosztották meg Józsefet, hanem még bántották is, kínozták is ezzel. Aztán, ami a csattanó itt ebben az egészben:

19. Mindazideig, amíg Igéje beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.

Ez egy kulcs igevers a Biblia megértéséhez, és a te személyes életed megértéséhez. Mert József kapott egy ígéretet, megkapta Isten szavát, Isten beszédét, és addig, amíg az beteljesedett, vagy nem teljesedett be, addig a pontig ez az ígéret megpróbálta őt, olvassuk itt az Igében. Úgyhogy te is próbára leszel téve, ha tetszik, ha nem, ha akarod, ha nem, ha kényelmes ez, ha nem, ha hiszel ebben, ha nem, ha elfogadod, ha nem. A lényeg, hogy hogyan állsz hozzá, mit teszel, hogyan reagálsz, hogyan válaszolsz, és ez pedig nem lehet más, mint hogy én végigmegyek az úton, nem hátrálok meg soha, arra nézek, amit Isten mondott nekem! Ha nem tudod, hogy Isten mit mondott neked, akkor mélyedj el az Igében, mert rengeteg dolog van ott! Meg van írva például Jeremiás könyvében, hogy kívánatos véget akar neked adni, és jó gondolatai vannak felőled. Ha másra nem, akkor erre figyelj, és erre nézz! Bármilyen vesz körül, ne engedd meg, hogy eltántorítson téged! Ne engedd meg! Így ki tudsz törni a pusztaságból! Így ki tudsz törni abból a nehéz helyzetből, amiben benne vagy.

Ez legyen a hozzáállásod, a mentalitásod, és mikor felszínre jönnek benned azok a dolgok, amelyek a tüzes kemencében felszínre jönnek, akkor távolítsd el a sértődést, távolítsd el a kevélységet, távolítsd el a neheztelést, mint az aranyból a salakot! Ez egy fájdalmas dolog, fájdalmak, szenvedések közepette tanulja meg az ember az engedelmességet, mert Jézus is így tanulta meg. Van egy utolsó igevers, ami számomra is egy megdöbbentő igevers, mint sok más, főleg akkor, ha őszinte akarok lenni saját magamhoz. Ez a Jelenések 3-ban van, ott, ahol Jézus beszél a gyülekezeteknek, és beszél arról, hogy milyen az, amikor nincs az emberben önismeret, hogy milyen az, amikor az ember becsapja saját magát, milyen az, amikor az ember tévképzetekben, tévhitben van, akár mint gyülekezet, mert ez a levél is gyülekezetnek íródott, de ez vonatkozik az egyéni személyes emberre is.

Jelenések 3,17.

17. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyás, és szegény, és vak, és meztelen:

Ezt bárkinek mondhatja az Úr, csak nekünk ne! Bárkire vonatkozik ez, Uram, már van is a fejemben egy-két ember, már tudom, hogy kinek szántad ezt ma, pásztor, mondd ki a nevét! Én nem mondom senki nevét, rólad beszélek meg magamról! Ezt nekünk mondja az Ige! Ha ez így van az életünkben, hogy becsapjuk magunkat, akkor bizony van erre egy válasza Jézusnak. Ezt az Igét felolvasom a Bővített fordítás szerint is:

Jelenések könyve 3,17.

17. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyás, és szegény, és vak, és meztelen:

Jelenések 3,16–18. Bővített fordítás

16. Tehát azért, mert langyos (lelkileg haszontalan) vagy, és sem meleg, sem hideg, kihánylak téged a számból (undorral elutasítva).

17. Mert gazdag vagyok és gyarapodtam és gazdaggá váltam és semmire nincs szükségem. És nem tudod, hogy te vagy a boldogtalan, nyomorult, szegény és vak és meztelen, remény nélkül és nagy szükségben.

Hú, vajon az Úr kire gondolt? Akire gondolt, és akinek szánja, ez az az ember, aki megtévesztésben él. Az az ember, akinek nincs kellő önismerete. Van valamilyen ismerete magáról, azt mondja, hogy én meggazdagodtam, velem minden rendben van, bennem nincsen hiba, én jól csinálom a dolgaimat, én Isten Szellemét követem! Egy tulajdonságot mond itt Jézus arról, hogy mit gondolsz magadról, és van vagy négy-öt féle, hogy milyen is vagy valójában, vagy milyen is vagyok én valójában. Most nem akarom ezt rátok hárítani, hogy te ilyen vagy, csak ez benne van az Igében. Gazdag vagyok, meggazdagodtam, mondhatjuk ezt magunkról és közben nem tudjuk, hogy boldogtalanok, nyomorultak, szegények, vakok, meztelenek vagyunk. Nagyon-nagyon durva igeversek ezek, ugye? Nem akarunk ezekkel szembesülni, fájdalmas ezeket olvasni, hogy bennünk tényleg ilyen lenne. Nem mondom, hogy benned ilyen van, de azt igen, ami a következő versben van.

18. Azt tanácsolom néked, hogy vásárolj tőlem olyan aranyat, amely vörösen izzik és tűzzel finomítottak, hogy igazán gazdaggá válhass; és fehér ruhákat, (ami a megigazulást jelképezi), hogy felöltöztesd magad, hogy meztelenségednek szégyene ne legyen látható; és gyógyító írt, a szemedre kenj, hogy láthass.

Mit mond Jézus? Azt mondja, hogy olyan hitet kell magunkra öltönnünk és olyan hitet kell magunkhoz vennünk, olyan aranyat, ami vörösen izzik. Milyen az, ami vörösen izzik? Ami a tüzes kemencében van. Péter apostol beszélt erről, hogy a ti hitetek még a tűzben edzett aranyból is értékesebb Isten szemében. Ez a tűzben edzett hit az, amire szükséged van. Úgyhogy ne menekülj el a nehézségek elől, hanem oldd meg, szállj vele szembe, használd a hited és kerülj túl rajta győztesen! Ez a dolgod, ez a feladatod! Ha szembesülsz bizonyos dolgokkal, az jó. Péter nem szembesült a hiányosságaiival? Keservesen sírt. Ó, milyen jó az, amikor az ember szembesül saját magával és keservesen sír! Néhány embernek ezt kívánom, hogy szembesüljön önmagával, mert jó elhívásunk van! Egy olyan küldetésünk van ebben az országban, mint közösség, mint gyülekezet, amely nincs másnak, vagy ha van, az biztos egy picit másfajta, de egyediek vagyunk. Istennek terve van veled, és szüksége van rád, és hite van benned, és azt akarja, hogy ne add fel, azt akarja, hogy szilárd legyél, szilárd jellem! Ne a körülményekre nézz, legyél bátor és legyél erős! Tudd meg, hogy a nehézségek, a pusztaságok felkészítenek téged az előléptetésre. A nehézségek felkészítenek az ígéretek megvalósulására.

Szeretném valami olyasmivel zárni, mert érzem, hogy jaj, meghült a vér bennetek, hogy lásd ennek a jó oldalát! Ne azzal menj haza, hogy jaj, nekem szenvedni kell, hanem azzal menj haza, hogy igen, ezt megértettem ma! Igen, ez engem bátorít. Igen, ez engem felemel, mert ez Isten beszéde! Ha József 18 évesen képes volt rabszolgaként helyesen viselkedni és dolgozni saját jellemén, akkor én is képes vagyok rá. Bizonyára képes vagy rá! Miért? Mert az alkalmas voltod nem magadtól van, hanem Istentől. Ő az, aki ezt adja neked, Ő az, aki ezt kimunkálja benned. Ezt is Ő munkálja benned! Dicsőség Istennek! Halleluja!

Szeretnék egy bizonyosságot felolvasni nektek, a múlt vasárnapi üzenet után kaptam e-mailben, amikor elkezdünk imádkozni a betegekért, előtte elhangzott egy-két mondat tőlem, és ezt a levelet kaptam: „Kedves Attila! A mai gyülekezeti alkalom végén, amit itthonról a YouTube-on keresztül követtem, azt mondtad, hogy a bal fülben van gyógyulás, akkor rögtön

tudtam, hogy ez nekem szól. Egy hete komoly problémám van, ami kihatott a bal fülemre is, a műszeres hallásvizsgálat a SOTE-n ezt igazolta. Amikor ment a dicsőítés, én a fülemre tettem a kezemet és hallgattam tovább a gyönyörű éneket, egyszer csak melegség kezdte előnteni a fülemet és sokkal jobb lett, meggyógyult! A bal fülem cimpája a feleségem szerint pirosan lobogott a jobbhoz képes. Nagyon köszönöm! Jézusé a dicsőség! Üdvözlettel: László, Százhalombatta.”

Ami miatt felolvastam ezt, hogy ha hallgatsz bennünket, nézel bennünket most a YouTube-on keresztül, tudd meg, hogy Isten Szelleme nincs korlátozva erre a teremre, Isten Szelleme ki tud áradni a te életedbe és az otthonodba! Ezért elváró hittel és reménységgel legyél, hogy ez a kenet, ami most itt megnyilvánul ma közöttünk, az megnyilvánul a te életedben is, és a te testedben is, bármi is legyen a problémád és a fájdalmad! Bátorítson ez az üzenet, bizonyosság téged, és bátorítson mindannyiunkat! A dicsőséget Istennek adjuk! Halleluja!

Kérlek benneteket, álljatok fel! Megvallást teszünk a hitünk teljességéből. Mondd utánam:

Mennyei Atyám, Jézus nevében most hálát adok Neked, amiért szeretsz engem, amiért kedved leled bennem, amiért a te jóságod és a Te irgalmad nem múlik el felettem. Köszönöm neked, hogy elhívtál engem, hogy veled együtt járjak, hogy járjam az utat, amelyet Jézus járt, hogy járjam az utat, ahol a Szent Szellem vezet engem, Kérlek téged, Szent Szellem, segíts nekem, tégy engem alkalmassá arra, hogy Veled együtt járjak, Nélküled nem megy, Rád van szükségem! Drága Szent Szellem, Te vagy a segítőm, Te vagy a bátorítóm, Te vagy a pártfogóm, Te vagy a vezetőm! Te adsz iránymutatást nekem, Te adsz nekem bölcsességet, Te adsz nekem bátorságot. Én eltökélem a szívemben, hogy ezen az úton maradok, amelyre Te hívtál el engem. Nem hagyom el a helyemet, nem hagyom el azt a helyet, amit Isten adott nekem, beállok arra a helyre és ott elvégzem a munkát, amit Te szántál nekem! Megtalálom benne az örömet, megtalálom benne a kiteljesedést, megharcolom a hitnek a harcát, végigküzdöm ezt, végigjáróm az utat, és már most látom a Kánaánt. Már most benne élek! Már most győztesnek nevezem magam, mert Te vagy az én Istenem! Te vagy az én segítőm! Semmi nem veszi el a kedvemet, semmi nem kedvetlenít el, semmilyen vihar, semmilyen nehézség, semmilyen fájdalom nem tud elmozdítani engem arról az útról, amelyre Te helyeztél engem! Jézus, téged imádlak! Jézus, téged dicsőítelek! Szent Szellem, Te vagy az, akivel együtt járok. Én téged követlek. Köszönöm Neked, hogy nem kell néznom semmire és senkire, csak Rád, nem kell néznom a viharra, nem kell néznom azokra, akik mást mondanak, csak Rád kell néznom, mert Te elegendő vagy nekem! Te több vagy nekem, mint elegendő. Te bőségesen megadsz nekem mindent, hogy ezen az úton végigmenjek, szilárd lábakon, a Te dicsőségedre, Jézus nevében. Ámen.

Gerjeszd fel a szívedben, amit most kijelentettél, és a Szellem által ezeket mondjad napról napra, hétről hétre újra és újra. Bátorítsd magad Isten Igéivel! Így tudsz megerősödni. Halleluja!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.